



VELKÁ SVOBODA

V KINECH OD
26/01/2023

VÍCE NA
ACFK.CZ

Technické údaje

Rakousko, SRN 2021 / 116 min.

Pův. název — Große Freiheit

Angl. název — Great Freedom

Režie — Sebastian Meise

Scénář — Thomas Reider,
Sebastian Meise

Kamera — Crystel Fournierová

Hudba — Peter Brötzmann,
Nils Petter Molvær

Hrají — Franz Rogowski, Georg
Friedrich, Anton von
Lucke, Thomas Prenn,
Ulrich Faßnacht, Alfred
Hartung, Klaus Huhle,
Andreas Patton

Ocenění — MFF Cannes 2021:
Cena poroty v sekci
Un certain regard;
Evropské filmové
ceny 2021: nejlepší
kamera, nejlepší
hudba;
Evropský filmový
festival Sevilla 2021:
nejlepší film, nej-
lepší herec (Franz
Rogowski)

Monopol — od 26/01/2023
do 30/11/2029

VOD — od května 2023

**Doporučená
přístupnost** — od 18 let

Žánr — drama

Typy kopií — DCP, MP4

Formát — 1:1,85

Jazyk — německy, nglicky

Titulky — české

**Objednat
do kina** — V Disfilmu, případně
michal.hlavac@acfk.cz
+420 720 590 984

**Materiály
a web** — acfk.cz

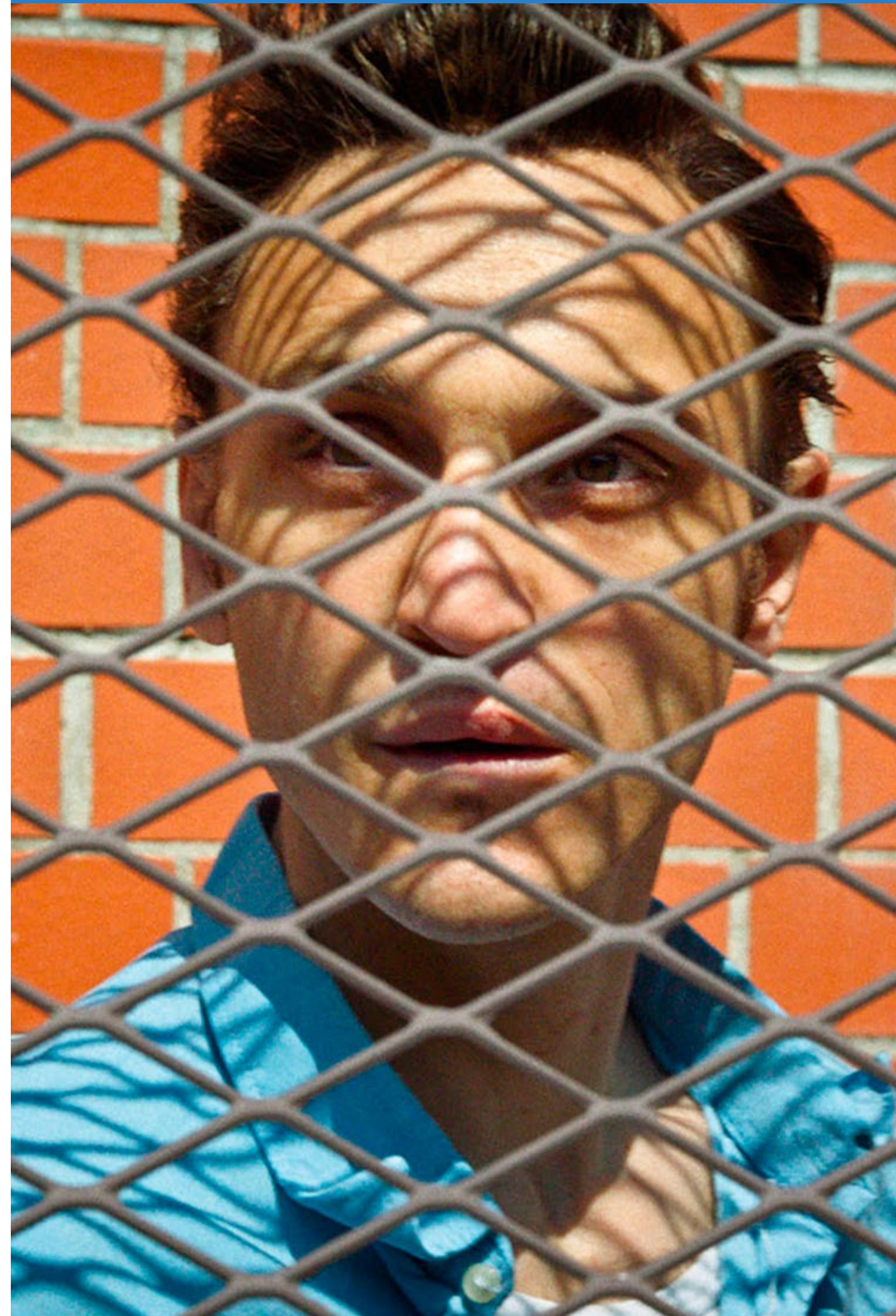


Creative
Europe
MEDIA

Synopse

Touhu po lásce a svobodě nelze uvěznit...

Hans Hoffman je homosexuál a žid. Obojí ho během 2. světové války dostalo do koncentračního tábora, osvobozením jeho problémy ale zdaleka neskončily. Kvůli paragrafu 175 kriminalizujícímu homosexualitu byl odeslán přímo do vězení a za mříže se v průběhu další dvaceti let vracel znovu a znovu. Jediný stálý vztah v životě si tak vytvořil se svým dlouholetým spoluvězněm Viktorem, odsouzeným za vraždu. To, co začalo odporem a pohrdáním, postupně přerostlo v lásku.



Vyjádření distributora

Na světovém festivalovém okruhu se každoročně objevují tisíce filmů, ceny jich obdrží desítky, ale každý rok je vždy jen pár artových snímků, které jsou ověřeny cenami, získávají pouze kladné recenze a získají nezpochybnitelný status „to watch“ díla, tedy filmu, který se sluší a patří vidět. Mezi takové snímky patřily v posledních letech Chlast Thomase Vinterberga, Corpus Christi Jana Komasy, Titan Julie Ducornau či Quo vadis, Aida? Jasmily Žbaničové. Prakticky v celé Evropě se do skupiny podobných filmů loni řadilo vězeňské gay-drama Velká svoboda režiséra Sebastiana Meiseho, které ovšem neby-

lo zakoupeno do české distribuce. My jsme toto precizní drama viděli a rozhodli jsme se mu dát šanci v našem projektu LFŠ uvádí. Velká svoboda se pak stala celkově šestým vítězem a my jsme rádi, že můžeme splatit český distribuční dluh. Tento skvěle dramaticky vystavěný film s kamerou i hudbou oceněnými Evropskou filmovou cenou a s charismatickými herci v hlavních rolích si totiž nic jiného než velké plátno kin nezaslouží...

Jan Jílek,
programový ředitel AČFK



Historické pozadí

„Nepřirozené smilstvo, ať už mezi osobami mužského pohlaví nebo mezi lidmi a zvířaty, se trestá vězením a dalším trestem je okamžitá ztráta občanských práv.“

Tak zněl paragraf 175 trestního zákona, který vstoupil v platnost 1.1. 1872 a dalších 123 let kriminalizoval homosexualitu. Muži usvědčení z tohoto „zločinu“ byli odsuzováni k nepodmíněným trestům v délce až deseti let. Během poválečného období bylo podle něj jen v Západním Německu souzeno 100 000 mužů. Paragraf 175 umožňoval úřadům zachycovat a zabavovat milostné dopisy a předkládat je u soudu jako důkaz, instalovat za zrcadla kamery a zasahovat tak do soukromí těchto mužů, odhalovat jejich intimní životy a překládat citlivé osobní detaily veřejnosti. Scénář jako z Orwellova románu 1984.

Sledování, vydírání, pranýřování, mučení, vraždy... Praktiky soudní moci za třetí říše vládla v poválečných letech promíjela či tolerovala. Paragraf 175, který dal generacím gay mužů přízvisko (stopětasedmdesátka znamenalo ho-

mosexuála) zůstával v platnosti nikoli omylem či pouhým přehlédnutím, naopak byl po celá desetiletí opakovaně přezkoumáván a potvrzován. Pro homosexuály tedy osvobození Spojenci neznamenovalo svobodu. Nacisté paragraf 175 zpřísnili a poválečné Německo ho přijalo beze změny, takže vězni z koncentračních táborů byli převezeni přímo do vězení, aby si odpykali zbytek svého zákonného trestu. Není proto divu, že homosexuálové nebyli v 50. a 60. letech příliš empatictí a drželi se stranou. Být homosexuálem bylo samo o sobě trestné. A až do roku 1992 to bylo oficiálně považováno za duševní chorobu.

Úplný zákaz homosexuality platil až do roku 1969. Trvalo však dalších 25 let než paragraf 175 v roce 1994 z německého občanského zákoníku úplně zmizel. Dne 22.7. 2017 Německo poválečné oběti paragrafu 175 rehabilitovalo, dožilo se toho ale jen málo z nich. Diskriminace, stigmatizace, ostrakizace, kriminalizace, trestání a zabíjení homosexuálů ovšem stále trvají: každá třetí země homosexualitu dodnes trestá.



Vyjádření režiséra

Představte si svět, ve kterém je láska zakázaná zákonem a trestaná vězením. Zní to jako dystopie, ale pro homosexuální muže v Německu to byla až do konce 60. let realita. Paragraf 175 umožňoval státu homosexuály pronásledovat, což také s velkým nasazením a pečlivostí činil. Tento podstatný historický fakt byl pro mě úplnou novinkou, dokud jsem si nepřečetl zprávy o homosexuálech, které Spojenci osvobodili z koncentračních táborů, ale byli převezeni přímo do věznic, kde si měli odpykat zbytek trestu. A tato perzekuce měla pokračovat ještě desítky let. To byl začátek našeho příběhu. Náš hlavní hrdina Hans ilustruje osudy mnoha mužů, kteří znovu a znovu končili ve vězení, jejichž životy a vztahy byly zničené a jejich příběhy zmizely kdesi v byrokratických spisech.

Hansův příběh se odvíjí od jeho věznění. Zdi a mříže

se stávají opakující se konstantou, která se mění v nekonečnou časovou smyčku. Hans ale nemůže přestat být tím, kým je. Musí žít a milovat dál, protože láska je podstatou lidské přirozenosti. Samotná jeho existence je vzpourou.

A právě ve vězení Hans konečně najde lásku. Ze všech lidí, které by si vůbec dokázal představit, ji nachází u Viktora, usvědčeného z vraždy. Oba muži, kteří snad nemohou být rozdílnější, se nesměle sbližují, naučí se jeden druhého respektovat a nakonec se stávají důvěrnými přáteli. Během desetiletí mezi nimi narůstá nečekaná intimita a nakonec je pojí vztah, který se vymyká jakékoli definici. Tyto dva celoživotně stigmatizované muže spojuje touha po lásce a svobodě. A ať už je útlak jakkoli silný, touha si cestu vždycky najde.



Režisér Sebastian Meise

Rakouský režisér a scenárista Sebastian Meise (*1976) studoval malířství na Art Students League of New York a poté filozofii a hudební vědy na Vídeňské univerzitě. V roce 2000 začal studovat režii na vídeňské Filmové akademii. Jeho první celovečerní hraný film Klidný život měl premiéru na MFF v San Sebastianu a získal řadu cen, např. cenu pro nejlepší hraný film na filmovém festivalu rakouské tvorby Diagonale. Meise se v něm zabýval tématem pedofilie a během rešerší se seznámil i s protagonistou svého dokumentu Zpověď a rozhodl se o něm natočit film. Snímek byl uveden na festivalu Hot Docs v Torontu. Meiseho druhý celovečerní hraný film Velká svoboda byl uveden v soutěži sekce Un certain regard na MFF v Cannes.

Režijní filmografie:

2003: **Prises de vues** (krátký film)

2005: **Random** (krátký film)

2006: **Dämonen** (krátký film)

2011: **Klidný život** (Stillleben)

2012: **Zpověď** (Outing)

2021: **Velká svoboda** (Große Freiheit)

Herec Franz Rogowski

Franz Rogowski (*1986) zahájil svou profesionální kariéru jako tanečník a choreograf na scénách renomovaných německých divadel jako např. berlínská Schaubühne a Thalia Theater v Hamburku. Pro film ho objevil režisér Jakob Lass ve svém studentském filmu Frontalwatte a posléze v režijním debutu Love Steaks, za nějž Rogowski získal hereckou cenu na Mnichovském filmovém festivalu. V roce 2015 se stal stálým členem divadla Münchner Kammerspiele a zároveň účinkoval v oceňovaném akčním dramatu Sebastiana Schipperera Victoria. Svou filmografii dále obohatil hlavní rolí ve Fikkefuchs Jana Henrika Stahlberga a vedlejšími rolemi v Happy Endu Michaela Hanekeho a Na prahu války Terrence Malicka. Většina jeho následujících filmů byla uvedena v soutěži MFF v Berlíně: Tranzit Christiana Petzolda, Láska mezi regály Thomase Stubera či Undine opět od Christiana Petzolda. Byl European Shooting Star 2018.

Výběrová filmografie:

2011: **Frontalwatte** (r. Jakob Lass)

2013: **Love Steaks** (r. Jakob Lass)

2015: **Victoria** (r. Sebastian Schipper)

2017: **Happy End** (r. Michael Haneke)

2017: **Fikkefuchs** (r. Jan Henrik Stahlberg)

2018: **Tranzit** (Transit, r. Christian Petzold)

2018: **Láska mezi regály** (In den Gängen, r. Thomas Stuber)

2019: **Byl jsem doma, ale...** (Ich war zuhause, aber, r. Angela Schanelec)

2019: **Na prahu války** (A Hidden Life, r. Terrence Malick)

2020: **Undine** (r. Christian Petzold)

2021: **Velká svoboda** (Große Freiheit, r. Sebastian Meise)

2021: **Luzifer** (Lucifer, r. Peter Brunner)

Herec Georg Friedrich

Čtrnáct let poté, co se Georg Friedrich (*1966) představil na Berlinale jako Shooting star, získal tu v roce 2017 Stříbrného medvěda za svůj výkon v dramatu Thomase Arslana Světlé noci. Byl to další střípek do skládačky pozoruhodné kariéry, kterou herec narozený ve Vídni v roce 1966 předvádí od konce minulého tisíciletí. Friedrich vystudoval herectví na vídeňské Schauspielschule Krauss, hrál v mnoha domácích i zahraničních filmech a spolupracoval s renomovanými režiséry, jako jsou Ulrich Seidl, Michael Haneke, Alexander Sokurov či Barbara Albertová. Mimoto účinkoval také na letním divadelním festivalu v Perchtoldsdorfu a na berlínské Volksbühne.

Výběrová filmografie:

1989: **Sedmý kontinent** (Der siebente Kontinent, r. Michael Haneke)

1994: **71 fragmentů chronologie náhody** (71 Fragmente einer Chronologie des Zufalls, r. Michael Haneke)

2001: **Psí dny** (Hundstage, r. Ulrich Seidl)

2001: **Pianistka** (La pianiste, r. Michael Haneke)

2003: **Čas vlků** (Le temps du loup, r. Michael Haneke)

2003: **Volné částice** (Böse Zellen, r. Barbara Albertová)

2006: **Padání** (Fallen, r. Barbara Albertová)

2007: **Import/Export** (r. Ulrich Seidl)

2008: **Vražedná stěna** (Nordwand, r. Philipp Stölzl)

2011: **Můj nejlepší nepřítel** (Mein bester Feind, r. Wolfgang Murnberger)

2017: **Světlé noci** (Helle Nächte, r. Thomas Arslan)

2021: **Velká svoboda** (Große Freiheit, r. Sebastian Meise)

2022: **Sparta** (r. Ulrich Seidl)



O projektu LFŠ uvádí

Myšlenka propojit dvě základní aktivity Asociace českých filmových klubů – tedy festival Letní filmová škola a filmovou distribuci – vznikla v roce 2017, kdy jsme poprvé představili projekt LFŠ uvádí.

Jak to funguje? Akviziční jednotka AČFK předvybere tři výrazné filmy, které by mohly být ozdobou českých kin a v průběhu Letní filmové školy je promítne ve třech unikátních projekcích divákům. Ti pak hlasováním rozhodnou o vítězi.

Tím, že svěříme „moc do rukou lidu“, chceme diváky festivalu upozornit na naše celoroční distribuční aktivity, dát jim možnost je ovlivnit a následným sdílením dojmů po jejich virtuálních i osobních sociálních sítích také vytvořit „zdravě virální“ propagaci vybraného titulu.

Vítězné filmy projektu:

Na konci světa (2017, r. Francis Lee)

A dýchejte klidně (2018, r. Ísold Uggadóttirová)

25 km/h (2018, r. Markus Goller)

Malířka a zloděj (2020, r. Benjamin Ree)

Hranice odvahy (2020, r. Johanne Helgelandová)

Velká svoboda (2021, r. Sebastian Meise)

Filmy soutěžící v sekci LFŠ uvádí na Letní filmové škole Uherské Hradiště v roce 2022:

Miss Viborg (2022, r. Marianne Blicherová)

Velká svoboda (2021, r. Sebastian Meise)

Na plný úvazek (2021, r. Eric Gravel)

**Asociace
českých
filmových
klubů**